

εφεδρεία

εφεδρεία, η, ουσ. [<μτγν. έφεδρεία <αρχ. έφεδρεύω], η εφεδρεία· οποιοδήποτε πρόσωπο ή πράγμα μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε περίπτωση ανάγκης: «αν ένας παίχτης δεν παίζει καλά, ο προπονητής έχει ένα σωρό εφεδρείες για να τον αντικαταστήσει || αγόρασα ένα σφυρί να το 'χω στο σπίτι για εφεδρεία»·

- κρατώ εφεδρείες δυνάμεων, βλ. συνηθέστ. κάνω οικονομία δυνάμεων, βλ. λ. [οικονομία](#)·

- πέρασε στην εφεδρεία, απέχει, λόγω ηλικίας, από κάθε νυχτερινή διασκέδαση ή κάθε σεξουαλική δραστηριότητα: «πάει καιρός που πέρασε στην εφεδρεία, δεν τον βλέπεις που έγινε ραμολί;».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας